

αυτό του, αλλά το ανακούφιωσε και στά διό του παιδιά, τον Κάισαρα και τη Λουκρητία.

Αλλά το να σκοτώνει κανείς συνεχώς κατά τον ίδιο τρόπο, καταντά πράγμα στερεότυπο και μονότονο. Γι' αυτό ο Πάπας Αλέξανδρος VI μεταχειριζόταν και δύο άλλες μεθόδους, προκειμένου να σταίλη τους πνευματικούς του υπακόους στον άλλον κόσμο.

Η πρώτη του μέθοδος συνίστατο, καθώς αναφέρει σε κάποιο του έργο ο Αλέξανδρος Δουμάς, σ' ένα κλειδί. Το κλειδί αυτό βρισκόταν επάνω από τζάκι του Πάπα, ο οποίος όταν ήθελε να ξεφορτωθεί κανέναν απ' όσους τον περιτριζίζαν, το έλεγε να πάρη το κλειδί και ν' ανοίξη ένα ντουλάκι.

Η λαβή όμως του κλειδιού είχε μια μικρή, αδιόρατη σχεδόν, βελόνη δηλητηριασμένη κι' επειδή η κλειδαριά του ντουλαπιού δεν άνοιγε εύκολα, ο έμπειρος δηλητηριασμένος βελόνες. Ο προγεγραμμένος λοιπόν που θα πλησίαζε και θα τον χωροτούσε, αισθανόταν στην παλάμη του ένα δυνατό κέντησμα, αποτέλεσμα του οποίου ήταν πάλι η μετάδοσις του δηλητηρίου και ο θάνατος.

Το άλλο είδος της... θανατωτικής καταδίκης του παναγιωτάτου πατρός, ήταν το ακάλυπτο: Ο Πάπας συνήθιζε να φορή στο δεξί του χέρι ένα δαχτυλίδι, στολισμένο με δύο μεγάλες λιαστρούδες οπλισμένες με δύο μικρές δηλητηριασμένες βελόνες. Ο προγεγραμμένος λοιπόν που θα πλησίαζε και θα τον χωροτούσε, αισθανόταν στην παλάμη του ένα δυνατό κέντησμα, αποτέλεσμα του οποίου ήταν πάλι η μετάδοσις του δηλητηρίου και ο θάνατος.

Αλλά το Εὐαγγέλιο αναφέρει κάποιον τό γητό: «Μάχαραν έδοσε, μάχαραν θά λάβητε». Κι' ο τρομερός Αλέξανδρος VI που φαρμάκωσε τόσους ανθρώπους, ήταν μορφαίο να πεθάνη κι' αυτός από δηλητηρίασις.

Αλλ' εδώ δεν πρόκειται να διηγηθούμε την ιστορία του Ροδρίγο Βοργία, μα της θυγατρός του της Λουκρητίας, διαβόητης από τα ζωογονήματα και τα άσχη της. Όταν ο πατέρας της αναχώρησε για τη Ρώμη προς ανάληψη των... θρησκευτικών του καθηκόντων, η Λουκρητία ήταν ακόμα μικρό στην κόννα. Πέρασαν πολλά χρόνια ώσπου να τον ιδή στις δόξες του.

Την εποχή που ο Ροδρίγο προσεγγίθη για πρώτη φορά στὴ Ρώμη από τον Πάπα, ήταν μόλις εικοσιτεσσάρων ετών. Όταν πέθανε ο θεός του, ο Ροδρίγο είχε φτάσει στα είκοσιεφτά. Κι' όταν ανέβηκε ο ίδιος στο θρόνο, είχε συμπληρώσει τα εξήντα. Για να το πετύχη αυτό, πέθαναν τέσσερες Πάπα στην σειρά από ασπληξία!...

ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

ΑΝΕΜΟΝΕΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΠΟΦΘΕΓΜΑΤΑ

"Αν ο κάλλματος των συμβούλων λέγεται χρόνος, τούτο συμβαίνει διότι συνεπαφέρει το γήρας ή τον θάνατον.

Δ. Παπαρηγόπουλος

Μεταξύ του χθές και του αύριον ή ζωή είνε παρενθέσις λίαν σύντομος, λίαν ταχεία, αλγεινότητι, κόπος σίτου συνεπιβόημενος εις κόνην μεταξύ δύο όγκολιθων.

Σ. Βασιλειάδης

"Η ιστορία δέν είνε μόνον ή ποστη είκων της τύχης των ανθρώπων κοινωνιών, αλλά και ή άψυχοτέρα διδάσκαλος των μυστηρίων της ανθρωπίνης καρδιάς.

Ε. Δελγιώργης

"Η ανία είνε κοινή ασθένεια των ευγενών πνευμάτων.

Κλ. Ραγκαβής

"Η χωριωτάτη και ή ύψιστη δύναμις των εθνών είνε ή αυτοπεποίθησις και ή ψυχική άνδρεία.

Κ. Φραερίτης

"Η μετάνοια άπέναντι του Θεού είνε άνεγερσις, άπέναντι της κοινωνίας ταπεινωσις.

Ι. Καμπούρογλου

Ποσάκις ή χουση φράγη της χαράς μās ποτίζει τέφριν άμυγή λύπης;

Α. Βλάχος

"Η ζωή είνε ήδονη των ετιχουόντων, βάσανος των πτωχών, προσδοκία θανάτου.

Ε. Ροϊδης



ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΚΩΜΙΚΟΙ ΚΑΙ ΕΞΩΦΡΕΝΙΚΟΙ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΙ

Πώς περνούν τον καιρό τους οι Αμερικανοί. Ο διαγωνισμός των... στρειδιών. Ο διαγωνισμός της λίμας και της πάρλας. Ο θρισμός της γυναικείας γλώσσας. Ο διαγωνισμός τεύ... φτυσιματος. Ένας διαγωνισμός, στο οποίο θα μπορούσε να λάβη μέρος κι' η γερουσία του Ζαχαράτου. κ.τ.λ. κ.τ.λ.

Η μαζία των παραδόξων φερόν εξακολουθεί να κατέχη τους ανθρώπους. Κάθε βδομάδα σχεδόν γίνονται στις διάφορες χώρες—πρώ πάντων της Αμερικής—οι πιο άλλοκοτοι διαγωνισμοί που μπορεί να φαντασθή κανείς.

Πρό όλιγων εβδομάδων, λόγω χαρμ, έγιναν στη Νέα Υόρκη δύο τέτοιοι διαγωνισμοί. Στόν ένα επρόκειτο να βραβευθή εκείνος που θα κατόρθωνε σε μικρότερο χρονικό διάστημα ν' ανοίξη τα περισσότερα στρείδια και στόν δεύτερο, εκείνος που θα καταβρόχθιζε τις περισσότερες πάστες συνταμοτέρας απ' τους συναγωνιστάς του.

Επίσης διεξήχθη τελευταία στη Νέα Υόρκη ένας διεθνής διαγωνισμός... πολιτογράφιας. Σ' αυτόν έλαβαν μέρος καμμιά τριανταριά άτομα, εκ των οποίων έξιαι ήσαν—κι' άλλο;—γυναίκες. Συγκεκριμμένος επρόκειτο περί του ποιός θα κατόρθωνε να μιλώ συνεχώς, όσο το δυνατόν μεγαλύτερο χρονικό διάστημα.

"Όλοι οι διαγωνιζόμενοι έπρεπε να βρίσκονταν επάνω σε μια ψηλή και μεγάλη εξέδρα, που είχε στηθεί επίτηδες. Είχαν δε το δικαίωμα να μιλούν είτε εθελού, είτε καθισμένοι, είτε και μισοκάτιοι άνεστατικά καθένος στην πολυθρόνα του. Μπορούσαν επίσης να λένε ό,τι θέλουν, έστω και άνοησις, άρχει ή να μιλούσαν, να μιλούσαν διαρκώς.

Αζώια μπορούσαν να τραγουδούν, έστω και με παραφωνίες, ή και να διαβάξουν μεγαλοφώνως ένα οποιοδήποτε βιβλίο. Τέλος, μπορούσαν να έχουν τα μάτια τους κλεισμένα κατά τη διάρκεια του διαγωνισμού αυτού της λίμας και της πάρλας....

"Ένα συνεργείο ολόκληρο από γιαιτρούς και νοσοκόμους είχε διατεθεί για να παρακολουθή τους διαγωνιζόμενους, να τους σφραγισμοτέραν, να τους προσέχη μήπως λιποθυμήσουν από εξάντλησι και να τους παρέχη τις περιποιήσεις του σε περίπτωσι άνάγκης. Νωχίτη στο διαγωνισμό αυτό άνεδείχθη—γυναίκα βέβαια—ή μες Μπλουν Πάνητς, ή όποια κατόρθωσε να παρήχη συνεχώς επί πεντέμισον περίον ημερών, χωρίς να λαγοκοιμηθή ή να διακόψη, έστω και για λίγες στιγμές, τη λίμα της!...

Κι' ένα άλλο πάλι παράξενο άγώνισμα έγινε σχεδόν ταυτοχρόνως με το προηγούμενο στο Κλάβλον της Αμερικής. Τό διαγώνισμα του... φτυσιματος και στο όποιο επρόκειτο ν' ανακηρυχθή νικήτης εκείνος που θα έφτυνε όσο μπορούσε μαζοότερα! Στο διαγώνισμα αυτό τόνιωσε κάποιος μίστερ Οδάσχητον Σβάνκ, ό όποιος κατόρθωσε να φτύση σε άπόστεισι τεσσάρων μέτρων και είκοσι πόντων!...

Τέλος, στην πόλι Φέρρυγους Φάλλ της Αμερικανικής πολιτείας Μαϊνέξοττα προκηρύχθη εδώ και τρεις βδομάδες ένας διαγωνισμός ζωφροσύνης. Μιλόντι όμως ή άγγελίες της προκηρύξεως του διαγωνισμού δημοσιεύτηκαν επί εβδομάδες στις εφημερίδες όλων των μεγαλοπόλεων της Αμερικής, παρουσιάζτηκαν μόνον δώδεκα άτομα για να λάβουν μέρος σ' αυτόν. Νωχίτη στο διαγώνισμο αυτό άνεδείχθη ένας είκοσιετής κορυς, ό Γκόστο Κομιστοκ, ό όποιος, παρά την νεορά του ήρακις, είνε τρομερός ζωφροτής. Ο Κομιστοκ έπαι μέρος σε δώδεκα ώρες εξήντα δύο κίτελλα καφέ!...

Στόις δημοσιογράφους, οι όποιοι τον επολόδοτησαν, για να του πάρουν συνέντευξι, ό Κομιστοκ έδρήλωσε, ότι τό αποτέλεσμα του διαγωνισμού δέν μπορούσε παρά να είνε ίπερο αυτού, γιατί ή συνθησιαμένη ποσότης καφέων που πίνει κάθε μέρα, είνε τριάντα κίτελλα!...

Ο σύνδεσμος των κορυών της Μαϊνέξοττα, ζωφρομόντας για τη νίκη αυτή του διασπομο, πλέον μέλους του, έδωσε, προς τιμήν του ένα μεγάλο γεύμα, στο όποιο παρεκάθησαν πάνω από χίλια πρόσωπα. Και συγχρόνως, του έράκωσε μια πολιτεική ζώνη, στην όποια είνε καθωφωμένα 62 πολιτόμα πετρώδια, ομαλομένα σε σχήμα κόκων καφέ!...